

NED. TANDHEELKUNDIG GENOOTSCHAP

RECTIFICATIE

Het zij mij vergund heel even het Ned. Tandheelkundig Genootschap in bescherming te nemen tegen het verslag van de laatstgehouden vergadering in het vorige nummer.

Onder de wetenschappelijke mededeelingen wordt n.l. van één der leden vermeld, dat hij

„... zegt een volkomen gaaf gebit gezien te hebben bij een bijna 65-jarigen man.”

Ware deze passus een getrouwe weergave der juiste toedracht, dan had de schrijver van het verslag zekerlijk tusschen haakjes iets te vermelden gehad als: toejuicing of bravo-geroep. In de afwezigheid nu van elke stemming-aanduidende toevoeging-tusschen-haakjes ligt voor het Genootschap het blameerende van het geval.

Want zóó besjes-huiselijk pleegt het in de Genootschapsvergaderingen niet toe te gaan. De ten laste gelegde bewering n.l., beteekent niets minder dan je reinste plagiaat. Immers, de confidenties in den dental chair worden voor een niet onaanzienlijk deel gewijd aan verhalen omtrent den legendarischen grootvader, die op den langen duur ten slotte wèl het leven, doch nóóit een kies of tand verloor. Hadde derhalve bedoeld lid zich aan de geïncrimineerde mededeeling schuldig gemaakt, dan zou zonder mankeeren, een der leden, die niet gewoon zijn zich in stilzwijgen te hullen, het hart op de geroutineerde tong hebben genomen om te vertellen dat hij voor het hooren van zoo iets interessants even goed een van zijn patiënten had kunnen raadplegen, in plaats van een spoorkaartje te nemen.

Niets van dit alles is geschied om de eenvoudige reden, dat de aanklacht valsch is. Ik had het genoeg op de bewuste vergadering aanwezig te zijn en heb daardoor het geval van A tot Z meegemaakt.

Ziehier de ware toedracht.

Het bedoelde lid kreeg onlangs iemand bij zich, die op grond van zijn status presens nog wel niet geheel in de termen viel, doch

in elk geval aardig op weg was om de voetsporen van den grootvader voornoemd te drukken. Gaarne had hij met den man een afspraak gemaakt om op 15 Mei 1935 des morgens te 9 uur ter inspectie terug te komen, ten einde bij gelegenheid van zijn 75sten verjaardag den ongetwijfeld ongeschonden staat van zijn gebit vast te stellen. Maar uit bittere ervaring de waarde van afspraken kennende, was hij gedachtig aan de vergelijking van het halve ei met de leege dop.

Dus nam hij het zekere voor het onzekere, *benevens een stel afdrukken. En met de daarvan gewonnen modellen toog hij ter vergadering.*

P. H. BUISMAN.